

царь Пизистрата събрали всички-ты тия пѣсни, нарядили ги едни по другъ ужь спорядѣ въ какъвго рядъ сж ставалы работы-ты, за които ся приказва въ тѣхъ, за да ги скръпятъ на едно твореніе. Така отъ оныя пѣсни, които народъ-тъ си съчинявалъ и пѣлъ за различны работы и лица отъ воеваніе срѣща Троя, направяли едно твореніе и го нарекли Илиада, сир пѣснь ватМіліона (Троя). това твореніе е пръвъ источникъ, отъ който битописатели сж чрпали извѣстїа за първоначалны-ты врѣмена на Гръцкый народъ. А зачто-то това е твореніе престо-народно, и единъ простъ народъ всичко обличя въ измысль, то и бытописаніе-то (исторїя-та) за Гръцкый народъ е прѣиспльнина съ басни, съ юначества небывалы, та да ся прѣчисти и отъ десять едно да ся пробере, и то пакъ ще е прѣувеличено.

Окончателно сж турили варѣдъ Илиадъ-тъ и сж ѣ докарали на тоя видъ, както ѣ имаме сега, Александрійскы грамиатици Ценадотъ, Ифесець, Аристофанъ Бизантіецъ и Кратесъ, а раздѣлялъ ѣ е на 24 пѣсни (рапсодїе) нѣкой-си Аристархъ, кой-то е живѣлъ въ Александрїѣ около половинъ на третїй вѣкъ прѣди Р. Х. Кога събрали пѣсни-ты за разрушеніе Троя, та скрили отъ тѣхъ едно твореніе. то го нарекли Илиадосъ ту омиру рапсодїе, което ще